

794

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia 22 września 1997 r.

w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze straży gminnych (miejskich) upoważnieni są do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień.

Na podstawie art. 67 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia oraz w związku z § 1 pkt 20 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1987 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 6, poz. 34, z 1991 r. Nr 11, poz. 41 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 34) zarządza się, co następuje:

§ 1. Funkcjonariusze straży gminnych (miejskich) są upoważnieni do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:

- 1) art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. Nr 132, poz. 622 oraz z 1997 r. Nr 60, poz. 369 i Nr 121, poz. 770),
- 2) art. 23 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 kwietnia 1993 r. — Prawo o miarach (Dz. U. Nr 55, poz. 248 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 121, poz. 770),
- 3) art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 2 sierpnia 1951 r. o targach i targowiskach (Dz. U. Nr 41, poz. 312, z 1990 r. Nr 34, poz. 198 i z 1997 r. Nr 121, poz. 770),
- 4) art. 54, art. 55, art. 63a § 1, art. 64, art. 75 § 1 art. 77—79, art. 80 § 1 pkt 1 i 5, art. 81, art. 82 § 1, art. 84, art. 85, art. 88—91, art. 92 § 1, art. 97, art. 98, art. 99 § 1, art. 101, art. 102, art. 111 § 2, art. 112, art. 113, art. 117, art. 141, art. 144 § 1 i § 2 i art. 145 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114, z 1981 r. Nr 24, poz. 124, z 1982 r. Nr 16, poz. 125, z 1983 r. Nr 6, poz. 35 i Nr 44, poz. 203, z 1984 r. Nr 54, poz. 275, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 23, poz. 100, z 1986 r. Nr 39, poz. 193, z 1988 r. Nr 20, poz. 135 i Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 34, poz. 180, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 72, poz. 422 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 75, poz. 332 i Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 24, poz. 101, z 1994 r. Nr 123, poz. 600, z 1995 r. Nr 6, poz. 29, Nr 60, poz. 310 i Nr 95, poz. 475 oraz z 1997 r. Nr 54, poz. 349, Nr 60, poz. 369, Nr 85, poz. 539, Nr 98, poz. 602, Nr 104, poz. 661, Nr 106, poz. 677 i Nr 111, poz. 724),
- 5) przepisach rozporządzeń porządkowych wydanych na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca

1990 r. o terenowych organach rządowej administracji ogólnej (Dz. U. Nr 21, poz. 123, z 1991 r. Nr 75, poz. 328, z 1995 r. Nr 74, poz. 368 i z 1996 r. Nr 106, poz. 498),

- 6) przepisach porządkowych wydanych przez radę lub zarząd gminy na podstawie art. 40 ust. 3 i art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. z 1996 r. Nr 13, poz. 74, Nr 58, poz. 261, Nr 106, poz. 496 i Nr 132, poz. 622 oraz z 1997 r. Nr 9, poz. 43, Nr 106, poz. 679, Nr 107, poz. 686 i Nr 113, poz. 734).

§ 2. Upoważnienia do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego wydaje funkcjonariuszom, o których mowa w § 1, właściwy wójt albo burmistrz (prezydent miasta).

§ 3. Upoważnienie do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego powinno zawierać oznaczenie organu wydającego upoważnienie, datę wydania i termin ważności, podstawę prawną jego wydania, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego funkcjonariusza, numer legitymacji służbowej, określenie wykroczeń, za które funkcjonariusz jest upoważniony do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego, oraz obszar, na którym upoważnienie jest ważne. Upoważnienie powinno być podpisane przez organ, który je wydał, oraz opatrzone odciskiem pieczęci urzędowej.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra—Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 15 maja 1991 r. w sprawie określenia wykroczeń, za które pracownicy terenowych organów rządowej administracji ogólnej wykonujący zadania w zakresie państwowego nadzoru budowlanego oraz funkcjonariusze straży miejskich są upoważnieni do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego (Dz. U. Nr 43, poz. 193, z 1994 r. Nr 140, poz. 802 i z 1997 r. Nr 87, poz. 552).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

L. Miller

795

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 września 1997 r.

w sprawie specjalizacji lekarskich niezbędnych do wykonywania orzecznictwa w zakresie chorób zawodowych.

Na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 96,

poz. 593) zarządza się, co następuje:

§ 1. Specjalizacjami lekarskimi, niezbędnymi do wykonywania orzecznictwa w zakresie chorób zawodowych, z zastrzeżeniem § 2 i 3, są: medycyna pracy, medycyna przemysłowa, medycyna morska i tropikalna, medycyna kolejowa, medycyna lotnicza lub higiena pracy.

§ 2. Orzecznictwo lekarskie w zakresie chorób zawodowych zakaźnych i inwazyjnych wykonują, odpowiednio do choroby, lekarze posiadający specjalizację z zakresu chorób zakaźnych lub chorób płuc.

§ 3. Orzecznictwo w zakresie chorób zawodowych w odniesieniu do pracownika, który jest leczony w szpitalu na skutek wystąpienia ostrych objawów choroby

mogącej być chorobą zawodową, wykonuje lekarz zatrudniony w tym szpitalu.

§ 4. Rozporządzenie nie narusza przepisów określających jednostki organizacyjne, w których lekarze posiadający specjalizacje wskazane w § 1 mogą wykonywać orzecznictwo lekarskie w zakresie chorób zawodowych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej:

w z. *K. Kuszewski*

796

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 września 1997 r.

w sprawie zadań służby medycyny pracy, których wykonywanie przez pielęgniarki wymaga posiadania dodatkowych kwalifikacji, rodzaju i trybu uzyskiwania tych kwalifikacji oraz rodzajów dokumentów potwierdzających ich posiadanie.

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 96, poz. 593) zarządza się, co następuje:

§ 1.1. Zadania służby medycyny pracy określone w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o służbie medycyny pracy (Dz. U. Nr 96, poz. 593), zwanej dalej „ustawą”, wykonywane są przez pielęgniarki, które ukończyły kurs kwalifikacyjny w dziedzinie ochrony zdrowia pracujących, na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

2. Ukończenie przez pielęgniarkę, przed wejściem w życie rozporządzenia, kursu kwalifikacyjnego dla pielęgniarek środowiskowych sprawujących opiekę nad pracownikami w środowisku pracy uznaje się za równorzędne z posiadaniem kwalifikacji, o których mowa w ust. 1.

3. Dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1 i 2, jest zaświadczenie o ukończeniu kursu.

4. Pielęgniarka, o której mowa w ust. 1 i 2, używa pieczęci o treści „Pielęgniarka służby medycyny pracy”.

§ 2. 1. Zadania służby medycyny pracy określone w art. 6 ust. 1 pkt 6 lit. a)–d), art. 7 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy oraz w odniesieniu do zadań określonych w art. 17 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 ustawy i realizowanych przez pielęgniarki — wykonują pielęgniarki, które uzyskały tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa w ochronie zdrowia pracujących na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

2. Uzyskanie przez pielęgniarkę sprawującą opiekę zdrowotną nad pracownikami w środowisku pracy specjalizacji w zakresie pielęgniarstwa środowiskowego w trybie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie rozporządzenia uważa się za równorzędne z posiadaniem specjalizacji, o której mowa w ust. 1.

3. Dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1 i 2, jest zaświadczenie o uzyskaniu specjalizacji.

4. Pielęgniarka, o której mowa w ust. 1 i 2, używa pieczęci o treści „Pielęgniarka — specjalista w dziedzinie ochrony zdrowia pracujących”.

§ 3. Rozporządzenie nie narusza uprawnień osób o innych kwalifikacjach zawodowych, wykonujących na mocy odrębnych przepisów zadania służby medycyny pracy określone w rozporządzeniu.

§ 4. 1. Wojewódzki lub międzywojewódzki ośrodek medycyny pracy prowadzi rejestr pielęgniarek posiadających dodatkowe kwalifikacje wymagane do wykonywania zadań służby medycyny pracy oraz pielęgniarerek, o których mowa w § 5.

2. Wzór rejestru, o którym mowa w ust. 1, oraz zaświadczenia potwierdzającego dokonanie wpisu do rejestru stanowią załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia.

§ 5. W okresie do dnia 31 grudnia 2000 r. zadania, o których mowa w § 1 ust. 1, mogą wykonywać również pielęgniarki, które w dniu wejścia w życie rozporządzenia są zatrudnione jako pielęgniarki sprawujące